

Voordat alles veranderde

Ik was klein.

De eerste jaren van mijn leven...

woonden we in Wilsele.

Ik, mijn vader en mijn moeder.

Een gezellig huisje.

Met een tuintje.

En een vijvertje

dat mijn vader zelf had gemaakt.

Mijn vader kon veel.

Hij was handig.

Hij kon dingen maken.

Dingen herstellen.

Dingen opbouwen.

Alsof niets onmogelijk was.

Als je verder door de tuin liep...

---

was er een poortje.

En daarachter...

---

een klein boomgaardje.

Dat herinner ik mij nog.

Voor mij voelde dat als iets groots.

Iets van ons.

Het was geen groot huis.

Maar het voelde warm.

Gezellig.

Zoals een huis hoort te voelen.

Zoals een gezin hoort te zijn.

Achter het huis lag een kerkhof.

Maar dat maakte mij niets uit.

Ik was daar niet bang voor.

Het boeide me niet.

Dat zegt genoeg over hoe veilig het toen voelde.

Mijn bompa kwam vaak langs.

Mijn grootouders ook.

Ze woonden niet ver van ons.

Er was altijd wel iemand.

Altijd beweging.

Altijd leven.

Alles voelde dichtbij.

Alles voelde verbonden.

Alsof we één geheel waren.

Ik kreeg twee broertjes.

Jonathan.

Robin.

We waren samen.

Zoals het hoorde.

Maar als ik goed terugdenk...

---

was er soms iets.

Klein.

Bijna onzichtbaar.

Mijn moeder ging soms weg.

's Nachts.

Niet vaak.

Maar genoeg om het te herinneren.

De buurvrouw kwam dan.

Om op ons te passen.

In ons huisje.

Wat mijn moeder deed...

---

weet ik niet.

Daar heb ik geen beeld van.

Maar dat moment...

---

dat ze er niet was...

---

dat is wel blijven hangen.

Ik heb altijd een sterk geheugen gehad.

Zeker over mijn kindertijd.

Over wat ik voelde.

Ook al begreep ik het toen nog niet.

De scheur die niemand benoemde

Op een gegeven moment verhuisden we.

Mijn ouders kochten een huisje in Holsbeek.

Ik denk dat mijn moeder toen zwanger was van mijn zus.

Rani.

Ik was ongeveer vijf.

Het was ook een leuk huis.

Ik voelde mij er thuis.

De tuin was groter.

Meer ruimte.

Meer plek om te spelen.

Alles leek opnieuw goed te gaan.

Bijna alsof we gewoon verdergingen

waar we gebleven waren.

Mijn vader werkte hard.

Zoals altijd.

En 's avonds...

---

zat hij soms naar voetbal te kijken.

Gewoon thuis.

Gewoon aanwezig.

Mijn moeder deed mij in bad.

Ze waste mijn haar.

Deed mijn pyjama aan.

Zoals een moeder dat doet.

Klaar om te slapen.

“Slaapwel Vake.”

Zo noemden wij hem.

Vake.

En mijn moeder...

---

noemden we Moeke.

Dat moest zo.

Zij vond dat mooier.

Waarom...

---

weet ik niet.

Maar zo was het.

Het voelde normaal.

Tot het dat niet meer was.

Niet in één keer.

Maar stilletjes.

Bijna onzichtbaar.

Ik begon dingen te zien.

Kleine dingen.

Maar genoeg om te voelen

dat er iets veranderde.

Ik zag mijn moeder soms staan

aan het raam.

In de woonkamer.

Ze huilde.

Zacht.

Alsof niemand het mocht zien.

Vaak na woorden met mijn vader.

Ik begreep het niet.

Maar ik zag het wel.

En dat blijft hangen.

Ze begon vaker weg te gaan.

's Avonds.

's Nachts.

Waarheen...

---

wist ik toen niet.

Later hoorde ik:

---

cafés.
